

AZILUL ȘI MIGRAȚIA

01/02/2023

Cuvânt înainte la a doua ediție

În aprilie 2020, Grupul PPE a adoptat un document de poziție cuprinzător privind azilul și migrația, în urma unor discuții extinse în cadrul grupului. Acest document, care stabilește principalele noastre priorități în domeniul azilului și al migrației, este încă foarte relevant. Cu toate acestea, mai multe evenimente au afectat politicile Uniunii în domeniul azilului și al migrației.

Pandemia mondială provocată de virusul SARS-CoV-2, care s-a declanșat în martie 2020, a determinat reintroducerea controalelor la frontierele interne și a perturbat funcționarea spațiului Schengen și libera circulație a populației. Aceasta a condus la o scădere temporară drastică a numărului de sosiri neregulate în UE. Totuși, intrările neregulate din primele trei trimestre ale anului 2022 sunt cele mai multe înregistrate din 2016 până în prezent, demonstrând, printre altele, un efect întârziat al preluării Afganistanului de către talibani asupra migrației către Europa. Ruta Balcanilor de Vest și ruta central-mediteraneeană rămân cele mai active rute. Drept urmare, mai multe state membre au menținut sau au reintrodus controalele la frontierele interne.

În vara anului 2021, regimul Lukașenko a declanșat un atac hibrid asupra frontierelor estice ale UE, instrumentalizându-i pe migranți. Autoritățile belaruse au organizat accesul resortisanților țărilor terțe din Orientul Mijlociu în Minsk și deplasarea lor ulterioară în UE, inclusiv utilizând forța împotriva migranților și încălcând suveranitatea Lituaniei, a Letoniei și a Poloniei. Această instrumentalizare a migranților urmează un model observat anterior în Evros, Grecia, de către autoritățile turce în februarie 2020 și în Ceuta, Spania, de către autoritățile marocane în mai 2020, precum și

instrumentalizarea pe care o aplică de 6 ani Turcia în Cipru, prin linia verde.

La 24 februarie 2022, Rusia a inițiat un război ilegal de agresiune împotriva Ucrainei, provocând cea mai mare strămutare de persoane din Europa de la cel de-Al Doilea Război Mondial și prima activare a Directivei UE privind protecția temporară de la adoptarea sa în 2001, după războiul din Iugoslavia. Solidaritatea fără precedent cu refugiații ucraineni este un punct forte al UE și arată că există dorința de a oferi solidaritate statelor membre aflate sub presiune. Totuși, primirea refugiaților ucraineni și numărul ridicat de resortisanți ai țărilor terțe care solicită protecție internațională în UE pun sub presiune sistemele de azil și de primire ale statelor membre. În plus, agresiunea brutală a Rusiei împotriva Ucrainei a declanșat o criză alimentară mondială, care a afectat mai ales țările în curs de dezvoltare și a exercitat presiuni asupra statelor membre din prima linie, precum România și Polonia, care au asigurat tranzitul cerealelor din Ucraina.

În acest context, documentul de poziție privind azilul și migrația prevede revizuirea țintită și actualizarea documentului din aprilie 2020, în special introducând noi propuneri de politică pentru a aborda situațiile de instrumentalizare și pentru a identifica învățămintele trase din primirea refugiaților ucraineni și din Directiva privind protecția temporară.

Introducere

Migrația în masă este un fenomen global. Oamenii au circulat întotdeauna între continente și pe teritoriul acestora, din cauza războaielor și a conflictelor, a fricii, a sărăciei, a instabilității, a schimbărilor climatice, a

foametei și a speranței de a găsi un loc pentru un trai mai bun. De asemenea, oamenii circulă în mod legitim și organizat pentru a studia, a lucra sau a se reuni cu familia în alte țări. Cu toate acestea, prezentul document de poziție pune accentul în special pe persoanele care solicită protecție internațională și pe migrația ilegală.

Democrația creștină este înrădăcinată în principiul demnității umane, care dictează că nu le putem refuza ajutorul celor care au nevoie. Inspirat de acest principiu, Grupul PPE dorește să asigure o abordare umană a migrației, bazată pe soluții responsabile.

În 2021, crizele de diferite tipuri au obligat 16,1 milioane de persoane să fugă. Aceasta a mărit numărul total de persoane strămutate forțat până la 103 milioane la jumătatea anului 2022, potrivit înaltului comisar al Națiunilor Unite pentru refugiați. La sfârșitul anului 2021, aproximativ 53,2 milioane dintre aceste persoane erau strămutate intern, iar restul în afara țării de origine.

Gestionarea migrației a fost și va continua să fie una dintre problemele și șansele definitorii, intergeneraționale pentru Europa. Experiența ultimului deceniu a arătat că este nevoie de măsuri eficiente pentru reducerea migrației ilegale, care va rămâne o provocare persistentă în anii următori.

Tendențele profunde ale dezvoltării economice, schimbările demografice, globalizarea transporturilor și comunicațiilor, precum și instabilitatea din regiunile învecinate înseamnă că oamenii vor continua să încerce să intre în UE pentru a se refugia, pentru a avea o viață mai bună sau pentru a se reuni cu rudele apropiate. Prin urmare, este imperios ca Uniunea Europeană să găsească în sfârșit un răspuns european comun la această provocare, care să asigure o solidaritate și o responsabilitate semnificative, în conformitate cu articolul 80 din TFUE.

În perioada 2015-2016, Uniunea Europeană s-a confruntat cu o provocare excepțională atunci când aproape două milioane de persoane au ajuns pe țărmurile sale pe parcursul a doi ani, deseori riscându-și viața în mâinile persoanelor care introduc migranți pe drumul lor către Europa.

Au fost introduse o serie de măsuri pentru a aborda această provocare și s-a propus o legislație nouă, însă lupta împotriva traficantilor de persoane și a persoanelor care introduc migranți, promovarea căilor legale de migrație, consolidarea frontierelor noastre externe și abordarea migrației ilegale sunt interdependente. Totuși, Uniunea Europeană

încă discută modalități de a găsi o abordare comună în domeniul azilului și al migrației.

Discuțiile actuale pentru stabilirea unui nou cadru legislativ cuprinzător trebuie să fie o prioritate urgentă, pentru a institui reforma sistemului european comun de azil (SECA) în timpul acestei legislaturi parlamentare.

Protejarea persoanelor vulnerabile – Lupta împotriva rețelelor de trafic și de introducere ilegală de migranți

Potrivit Europol, peste 90 % dintre persoanele care ajung în mod neregulamentar în UE apelează la persoane care introduc migranți pentru a le facilita o parte din călătorie. Ruta Balcanilor de Vest – cu 45 % din totalul intrărilor neregulate în Uniunea Europeană detectate în 2022 – și ruta central-mediteraneeană continuă să fie rutele migratorii cele mai active. Aceste călătorii nu se încheie neapărat cu sosirea pe teritoriul UE. Odată traversate frontierele externe, rețelele infracționale își continuă activitatea, facilitând deplasări secundare neautorizate pe teritoriul UE și creând premisele pentru exploatarea sexuală sau prin muncă ulterioare și crearea unor structuri infracționale organizate. Toate statele membre și autoritățile lor trebuie să depună eforturi sporite pentru ca populația să nu se îmbarce pe nave nesigure și să ajungă captivă în mâinile persoanelor care introduc migranți și ale traficantilor de persoane.

Măsurile restrictive instituite pe perioada pandemiei au demonstrat capacitatea rețelelor de contrabandă și de trafic de a se adapta rapid, folosind noi rute, tehnologii și moduri de acțiune. Pe întreg parcursul fiecărei rute, modelele de afaceri cinice și inumane ale rețelelor de contrabandă au pus în pericol viețile oamenilor, mai ales pe cele ale femeilor și ale copiilor. Prin urmare, politicile noastre trebuie să pună accentul pe descurajarea migrației ilegale, ca o modalitate de a combate rețelele infracționale și exploatarea persoanelor vulnerabile de către acestea.

Statele membre, nu infractorii, sunt cele care decid cine intră pe teritoriul lor. Este esențial să se consolideze toate măsurile împotriva persoanelor care introduc ilegal migranți și a traficantilor de persoane, să li se distrugă modelul de afaceri și să se pună capăt impunității acestora. Cooperarea transfrontalieră îmbunătățită, intensificarea partajării de in-

formații și a coordonării între statele membre, măsurile operaționale coordonate, precum și formarea și resursele adecvate pentru autoritățile și agențiile competente sunt esențiale pentru abordarea unor probleme precum traficul de persoane și pentru a garanta că persoanele care introduc ilegal migranți și traficanții de persoane nu au posibilitatea de a acționa. Comisia ar trebui să evalueze măsurile adoptate deja împotriva introducerii ilegale de migranți și a traficului de persoane și, acolo unde este necesar, să propună măsuri legislative și nelegislative pentru a consolida lupta împotriva acestor rețele infracționale și a proteja viețile refugiaților.

Implicarea mai strânsă, partajarea de informații, coordonarea și o cooperare bine structurată și permanentă cu țările terțe rămân esențiale pentru a preveni introducerea ilegală și traficul de migranți. Acestea includ consolidarea capacităților în ceea ce privește o legislație eficientă în materie de azil, asigurarea respectării legii și gestionarea frontierelor, dar și în domeniul precum educația, reformele instituționale și economice și politica socială. De asemenea, este nevoie de promovarea informațiilor și de campanii de conștientizare cu privire la riscurile introducerii ilegale de migranți, ale traficului de persoane și ale migrației ilegale. Acest aspect este esențial pentru a împiedica potențialii migranți și solicitanți de azil, inclusiv persoanele aflate în situații de deosebită vulnerabilitate cum ar fi copiii, să înceapă călătoriile periculoase către UE.

Această cooperare bine structurată și permanentă cu țările terțe este un factor esențial pentru atingerea obiectivelor gestionării integrate a frontierelor europene. În acest context, Grupul PPE salută acțiunile Comisiei menite să mobilizeze Frontex în țări terțe, prin acorduri operaționale. Comisia, prin fondurile europene, ar trebui să sprijine și statele membre care desfășoară ofițeri la nivel bilateral și pun în aplicare măsuri de protecție a frontierelor acolo unde Frontex nu acționează, fără a aduce atingere coerenței și coordonării necesare la nivelul UE.

Utilizarea și monitorizarea platformelor de comunicare socială pot juca un rol fundamental, ca instrument de identificare a rețelelor de introducere ilegală de migranți și de trafic de persoane și îi pot împiedica pe oameni să apeleze la metodele lor cinice și inumane. Operațiunile umanitare finanțate de UE ar trebui să continue să țină seama de nevoile și vulnerabilitățile specifice ale copiilor și să asigure protecția acestora pe perioada strămutării lor. Toate programele UE trebuie să continue, cu supraveghere și control bugetar strict, în țările de origine și

de tranzit principale și ar trebui să fie puse în aplicare în cadrul unei strategii coerente cu țările terțe.

Comisia ar trebui să evalueze anual politica UE în domeniul migrației, inclusiv orice factori de împingere și de atracție, precum și disponibilitatea și pregătirea țărilor din Balcanii de Vest pentru a colabora în mod constructiv cu statele membre pe teme legate de migrație, pentru a îmbunătăți capacitatea de previziune strategică și de pregătire pentru situații de criză a Uniunii, care este esențială pentru reziliența sa în acest domeniu.

Interesul superior al copilului trebuie evaluat și luat în considerare în primul rând în toate acțiunile sau deciziile care privesc copiii, iar dreptul fiecărui copil de a fi tratat în primul rând ca un copil ar trebui garantat în același timp.

Consolidarea spațiului Schengen: acțiuni-cheie¹

Spațiul Schengen este una dintre cele mai tangibile realizări ale integrării europene și unul dintre principalii piloni ai proiectului european. Acesta garantează libera circulație a peste 400 de milioane de cetățeni ai UE, precum și a resortisanților țărilor terțe prezenți în mod legal pe teritoriul Uniunii.

În ultimii ani, spațiul Schengen a fost supus unor presiuni extraordinare din cauza amenințărilor prezentate de terorism, radicalizare, criminalitatea organizată, mișcările secundare neautorizate ale resortisanților țărilor terțe și, în ultima vreme, de restricțiile impuse de pandemie.

Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex) reprezintă o etapă intermediară în istoria gestionării frontierelor europene și un element esențial în asigurarea protecției eficiente a frontierelor externe ale Europei. Crearea unui sistem european de poliție de frontieră și gardă de coastă de sine stătător a transpus într-o realitate concretă principiile responsabilității comune și solidarității între statele membre și Uniune. Agenția monitorizează îndeaproape protecția frontierelor externe ale UE și sprijină aplicarea măsurilor Uniunii de gestionare a acestora, iar statele membre își păstrează responsabilitatea principală pent-

¹ Măsuri prioritare suplimentare pentru Grupul PPE, referitoare la protejarea frontierelor externe ale Uniunii, se regăsesc în documentul de poziție al Grupului PPE privind modul în care trebuie combătută criminalitatea organizată în Uniunea Europeană.

ru gestionarea frontierelor lor externe în interes național și în interesul mai larg al tuturor statelor membre. Aceasta acționează pentru a identifica și elimina rapid toate amenințările la adresa securității, în deplină colaborare cu statele membre pe teritoriul cărora agenții săi își desfășoară activitatea.

Grupul PPE sprijină cu căldură Frontex în calitatea sa de agenție-cheie a UE și respinge ferm orice încercare de a-i slăbi rolul în protejarea frontierelor externe ale UE. În plus, Grupul PPE ia act de faptul că ofițerul pentru drepturile fundamentale al agenției susține o implicare sporită a Frontex, pentru a monitoriza și a sprijini statele membre în obligațiile lor, astfel cum sunt prevăzute în acquis-ul UE.

De asemenea, salutăm extinderea mandatului Frontex prin intermediul Regulamentului (UE) 2019/1896, care îi permite agenției să semneze acorduri operaționale și să trimită echipe cu competențe executive în orice țară terță. Instituțiile UE ar trebui să asigure o finanțare adecvată pentru ca agenția să își îndeplinească mandatul, cu echipamentele și personalul necesare. În acest sens, agenția ar trebui să atingă, fără întârzieri suplimentare, obiectivul strategic de 10 000 de angajați operaționali. Indiferent dacă își desfășoară activitatea acasă sau în străinătate, agențiile UE trebuie să susțină întotdeauna valorile Uniunii Europene.

Grupul PPE salută documentul de politică al Comisiei privind elaborarea unei politici strategice multianuale pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor (GEIF), ca instrument cu importanță critică pentru statele membre și pentru poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european în gestionarea frontierelor externe ale UE.

În urma adoptării normelor privind interoperabilitatea sistemelor informatice, inclusiv a sistemului de intrare/ieșire, a Sistemului de informații privind vizele, a Sistemului de Informații Schengen și a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile, sunt prezentate o serie de instrumente îmbunătățite pentru controlul frontierelor, pentru a intensifica schimbul de informații între statele membre. Grupul PPE salută angajamentul Comisiei de a institui cel mai avansat sistem de intrare și de partajare a informațiilor, pentru a proteja Uniunea și cetățenii săi.

Reforma sistemului Eurodac și noul regulament prin care se introduce verificarea resortisanților țărilor terțe ar trebui finalizate rapid, pentru a elimina orice decalaje informaționale și neclarități, asigurând totodată

drepturile fundamentale ale tuturor solicitanților. În plus, categoriile extinse pentru înregistrarea resortisanților țărilor terțe în sistemul Eurodac vor asigura o monitorizare mai bună a mișcărilor pe teritoriul UE și vor împiedica fraudă de identitate.

Toate agențiile pentru justiție și afaceri interne, care joacă un rol în gestionarea frontierelor, ar trebui să primească finanțare adecvată pentru a se asigura că operațiunile lor zilnice și capacitatea lor de a proteja frontierele externe ale UE și securitatea în spațiul Schengen sunt garantate, mai ales în lumina sprijinului operațional pe care îl acordă statelor membre pentru a gestiona strămutarea provocată de războiul Rusiei în Ucraina. Operațiunile trebuie să respecte drepturile fundamentale și dreptul internațional.

Comisia a prezentat o propunere de modificare a Codului frontierelor Schengen și a mecanismului de evaluare și monitorizare Schengen, pentru ca spațiul Schengen să devină mai puternic și mai adaptabil la provocări constante. În acest sens, Grupul PPE subliniază că statele membre își păstrează dreptul de a introduce controale temporare la frontierele interne ca măsură de ultimă instanță, acestea trebuind să fie instituite doar în mod excepțional și proporțional, pentru o perioadă limitată. Orice astfel de măsură ar trebui retrasă de îndată ce amenințările nu mai există. Prin urmare, Grupul PPE salută propunerile referitoare la alternative la controalele la frontierele interne.

Într-o perioadă în care arhitectura de securitate a Europei este amenințată, extinderea spațiului Schengen ar oferi o securitate suplimentară și un control sporit la frontierele externe ale Europei. În acest sens, Grupul PPE salută aderarea deplină a Croației la spațiul Schengen și îndeamnă Consiliul să ia toate măsurile necesare pentru a-și adopta decizia cu privire la aplicarea deplină a dispozițiilor acquis-ului Schengen în ceea ce privește Bulgaria și România cât mai devreme posibil în 2023, asigurând astfel eliminarea verificărilor asupra persoanelor la toate frontierele sale interne pentru aceste state membre, cât mai curând. Bulgaria și România sunt parteneri de încredere, care protejează frontierele externe ale UE și contribuie în mod eficace la un nivel ridicat de securitate și prosperitate, după cum au arătat crizele recente. Așa cum s-a întâmplat și cu Croația, aderarea Bulgariei și a României ar consolida spațiul Schengen și ar contribui, de asemenea, la asigurarea unor drepturi egale pentru toți cetățenii pe teritoriul acestuia.

Totodată, Grupul PPE salută dispozițiile propuse pentru Codul frontierelor Schengen,

prin care Comisia Europeană este obligată în mod explicit să instituie standarde comune minime pentru supravegherea frontierelor terestre externe la nivel european, precum și dispozițiile prin care se stabilesc mai în detaliu posibilitățile de supraveghere a frontierelor într-o situație de instrumentalizare a migranților, punând accentul pe măsurile preventive.

Îmbunătățirea procedurilor de returnare și readmisie

Pentru a pune în mod eficace în aplicare SECA și a proteja spațiul Schengen, este nevoie de o politică de returnare eficace pentru resortisanții țărilor terțe care nu au temeiuri juridice să rămână în UE.

În fiecare an, aproximativ 500 000 de resortisanți ai țărilor terțe primesc ordinul de a părăsi UE, deoarece nu au dreptul de a intra sau de a rămâne pe teritoriul său. Doar 19 % sunt returnați în țări din afara continentului european, potrivit Curții de Conturi Europene. Procentul crește ușor, la 29 %, când este vorba despre țările europene. În pofida eforturilor continue ale statelor membre, ale Comisiei Europene și ale Frontex, inclusiv a numirii unui coordonator al UE pentru returnări în martie 2022 și a adoptării unei Strategii a UE pentru returnarea voluntară, rata de returnare nu este deloc mulțumitoare. Acest lucru își pune amprenta nu numai asupra persoanelor implicate, ci și asupra centrelor de primire din UE și a comunităților locale implicate. Pentru sistem, este neapărat necesar ca numărul de returnări să crească substanțial.

Creșterea numărului returnărilor necesită mai multe eforturi din partea statelor membre și a țărilor terțe. Sistemele de returnare ale statelor membre trebuie să funcționeze coordonat. Printre principalele măsuri se numără monitorizarea activă a situației resortisanților țărilor terțe pe parcursul întregii proceduri de returnare, consolidarea asistenței acordate resortisanților țărilor terțe cooperanți, care doresc să plece în mod voluntar, și asigurarea respectării obligației de returnare. În plus, trebuie îmbunătățite partajarea informațiilor și coordonarea privind solicitările respinse, între centrele de primire și actorii relevanți implicați pe teren, pentru a împiedica sustragerile și deplasările secundare, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale. Prin urmare, finalizarea reformării Directivei privind returnarea este imperativă. Toate eforturile de returnare ar trebui să garanteze, acolo unde este posibil

și adecvat, că decizia de returnare a resortisanților țărilor terțe este prelucrată într-un centru de primire, fără perioade de detenție prelungite în mod inutil.

Punerea deplină în aplicare a Sistemului de informații Schengen în materie de returnare este, de asemenea, esențială pentru îmbunătățirea procedurilor la frontieră și prevenirea deplasărilor secundare.

Statele membre ar trebui să utilizeze pe deplin noul mandat al Frontex pentru facilitarea și coordonarea returnărilor, ținând seama de extinderea dimensiunilor acestuia atât la nivel intern, cât și la nivel extern, inclusiv în activitățile premergătoare returnării și post-returnare. De asemenea, ar trebui să profităm mai bine de existența coordonatorului pentru returnări, pentru a asigura un sistem european de returnări eficace și comun.

În cadrul Acordului de la Cotonou, fiecare dintre statele din Africa, zona Caraibilor și Pacific s-a angajat să returneze și să readmită oricare dintre resortisanții săi care sunt prezenți în mod neregular pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, la cererea statului membru respectiv și fără întârzieri inutile. Acest angajament nu a produs rezultatele așteptate în acest domeniu. Prin urmare, solicităm sprijinirea noului Acord de parteneriat între Organizația statelor ACP și Uniunea Europeană, pentru o mai bună aplicabilitate a aspectelor legate de migrație ale cooperării între UE și ACP și solicităm ratificarea și intrarea sa în vigoare. Grupul PPE invită Consiliul să se asigure că toate statele membre sprijină în unanimitate adoptarea acordului cât mai curând posibil.

Atât negocierea, cât și punerea în aplicare a instrumentelor de readmisie ar trebui să se bazeze pe un mesaj puternic și consecvent că UE și statele sale membre se așteaptă ca țara terță în cauză să coopereze. Regulamentul privind Codul de vize deservește acest scop și ar trebui utilizat de Uniune și de statele sale membre. În acest sens, Grupul PPE subliniază, ca o condiție prealabilă pentru exceptarea de la obligativitatea vizelor, necesitatea ca țara terță să își alinieze politica privind vizele cu cea a UE.

Comisia trebuie să analizeze eficacitatea mecanismului de suspendare prevăzut la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2018/1806. Procedurile existente sunt greoaie și nu pot fi aplicate cu ușurință atunci când apare o problemă. De asemenea, statele membre ar trebui să poată notifica creșterea numărului de resortisanți ai țărilor terțe care sosesc prin țările pentru care există o exceptare de la obligativitatea vizelor.

Grupul PPE ia act de utilizarea cu succes a condiționalității vizelor și își reiterează solicitarea de a extinde mecanismul de condiționalitate pentru a include și ajutorul pentru dezvoltare.

Cu toate acestea, cooperarea ar trebui să fie benefică pentru ambele părți și să se bazeze pe principiul „mai mult pentru mai mult”, inclusiv în ceea ce privește politica UE în domeniul vizelor, eforturile suplimentare ale țărilor de origine și de tranzit fiind recompensate printr-o cooperare sporită și sprijin suplimentar din partea UE.

Toate politicile, instrumentele și mecanismele relevante ale UE, inclusiv acordurile comerciale, precum și politicile privind ajutorul pentru dezvoltare, migrația legală și vizele, ar trebui să fie corelate cu cooperarea țărilor terțe în domeniul migrației, al returnării și al readmisiei. Este fundamental să se profite de acordurile de readmisie existente și ca UE și statele sale membre să încheie noi acorduri de readmisie privind migrația și parteneriate de mobilitate cu țări terțe.

Ar trebui evaluat periodic nivelul de cooperare, pentru a garanta că parteneriatele se bazează pe o cooperare sustenabilă. Respectul și responsabilitatea comune pentru protecția drepturilor fundamentale ar trebui să stea la baza oricărei cooperări. Cooperarea insuficientă dintre țările de origine și de tranzit ar trebui să conducă la reducerea cooperării și sprijinului din partea UE, fără a afecta ajutorul umanitar necesar.

În ceea ce privește dimensiunea internă a mandatului său de returnare, Frontex ar trebui să continue îmbunătățirea platformei comune de returnare pentru colectarea de informații, analiza, planificarea și organizarea de acțiuni comune pentru a facilita cooperarea dintre statele membre și țările terțe, în special în ceea ce privește organizarea și aplicarea procedurilor de returnare și de readmisie.

Este fundamental ca deciziile de returnare să fie recunoscute reciproc. Deși toate statele membre trebuie să își consolideze activitățile în acest domeniu, eficacitatea returnărilor poate fi îmbunătățită doar dacă perfecționăm coordonarea între statele membre și lucrăm la o abordare europeană. În acest sens, Grupul PPE sprijină activitatea coordonatorului UE pentru returnări și a Rețelei la nivel înalt privind returnările.

Rețeaua europeană de ofițeri de legătură în materie de imigrație, în colaborare cu ofițerii de legătură pentru returnare ai Frontex și cu ofițerii de legătură europeni în materie

de migrație din țările terțe, ar trebui să conducă la mobilizarea eficace în țările terțe, ceea ce le va permite acestora să exercite o supraveghere adecvată la nivel operațional, pe baza unor solicitări concrete de returnare sau de readmisie din partea statelor membre.

Strategia UE privind returnarea voluntară și reintegrarea, prezentată de Comisie în aprilie 2021, și strategia operațională pentru returnări mai eficace adoptată de Comisie în ianuarie 2023 sunt instrumente importante pentru a asigura o returnare mai rapidă și mai sustenabilă a resortisanților țărilor terțe. Grupul PPE speră ca UE și statele sale membre, în limitele competențelor lor, să pună integral în aplicare strategia, inclusiv prin încurajarea și promovarea unor programe specifice de reintegrare socială și profesională. Ar trebui pregătită o strategie a UE pentru returnările forțate.

SECA și noul pact privind migrația și azilul.

În 2020, Comisia a propus un nou pact privind migrația și azilul, care are la bază propunerile de reformare a SECA din 2016. Scopul său este să asigure o abordare cuprinzătoare în domeniile gestionării frontierelor, migrației, azilului și integrării, printre altele.

Prioritățile noastre nu s-au modificat substanțial. Pentru Grupul PPE, este extrem de importantă instituirea unui sistem comun privind migrația și azilul, care să poată funcționa corespunzător în permanență și să răspundă crizelor actuale și viitoare privind migrația și tendințelor globale în materie de migrație. Avem nevoie de un sistem care să îi protejeze pe cei care au nevoie de protecție, pe cetățenii europeni și frontierele externe ale UE, vizând reconstruirea încrederii între statele membre și a încrederii în capacitatea Uniunii Europene de a gestiona migrația.

Conform pactului, noul Regulament privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație include o reformare a sistemului Dublin, pentru stabilirea statului membru responsabil. Pentru Grupul PPE, este fundamental ca noul regulament să asigure o partajare echitabilă a responsabilității, o mai bună respectare a normelor și a ierarhiei criteriilor pentru stabilirea statului membru al UE care este responsabil pentru examinarea unei solicitări de azil și realizarea eficace a transferurilor. Trebuie sporite încrederea și cooperarea dintre statele membre.

Sistemul de azil și migrație ar trebui să fie guvernat de principiul solidarității și al partajării echitabile a responsabilității, inclusiv a implicațiilor sale financiare, între statele membre. În acest context, Regulamentul privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație stabilește un mecanism de solidaritate pentru abordarea situațiilor de presiune a migrației. Pentru Grupul PPE, este esențial ca toate statele membre să contribuie în mod echitabil în cadrul mecanismului de solidaritate. Grupul PPE se declară în favoarea unui mecanism de solidaritate obligatoriu, cu modalități flexibile de a ajuta statele membre care au nevoie de sprijin, inclusiv prin contribuții financiare, relocări voluntare și alte măsuri.

UE ar trebui să se asigure că majoritatea cererilor solicitanților de azil sunt evaluate la frontierele externe ale Uniunii sau în zona de tranzit a unui stat membru înainte de luarea unei decizii pentru autorizarea intrării solicitantului pe teritoriul UE. Procedura la frontieră prevăzută în Regulamentul privind procedura de azil, reformat, este un instrument important pentru a garanta că procesul de efectuare a cererii este clar și pentru a îmbunătăți gestionarea frontierelor. Ținând cont de faptul că rata de aprobare a cererilor de azil în UE este mai mică de 40 %, pragul pentru autorizarea procedurii la frontieră trebuie să fie realist. În plus, atunci când aplică procedura la frontieră, statele membre se asigură că persoanele care se supun acestora nu sunt autorizate să intre pe teritoriul UE. Cu toate acestea, toți solicitanții ar trebui să beneficieze de condiții acceptabile și adecvate în centrele de primire din UE.

De asemenea, ar trebui să continue discuțiile în ceea ce privește posibilitatea de a permite depunerea cererilor de azil în afara teritoriului UE, ceea ce ar putea crea o cale legală de migrație către Uniune pentru beneficiarii de protecție internațională. În acest context, Grupul PPE sprijină, de asemenea, adoptarea rapidă a cadrului de relocare al Uniunii Europene.

Noile norme privind azilul ar trebui să facă sistemul mai eficient și rezilient, să descurajeze abuzurile și să prevină deplasările secundare neregulate. Totodată, ar trebui să existe obligații clare și adecvate pentru solicitanți și ar trebui definite consecințe în cazul în care aceștia nu își respectă obligațiile. Respectarea drepturilor fundamentale este o prioritate.

Fiecare țară sigură, atât statele membre ale UE, cât și țările terțe din Marea Mediterană, joacă un rol în operațiunile de căutare și salvare. Debarcarea ar trebui să aibă loc în-

totdeauna în conformitate cu dreptul internațional, chiar dacă are loc în afara teritoriului UE.

Salvarea vieților omenești pe mare este o obligație legală atât în temeiul dreptului internațional, cât și al dreptului Uniunii, dar, înainte de toate, un act de umanitate și de solidaritate față de persoanele aflate în pericol pe mare. Navele care desfășoară operațiuni de căutare și salvare trebuie să respecte dreptul internațional și al Uniunii relevant, să urmeze instrucțiunile date de centrul de coordonare a operațiunilor de căutare și salvare competent și să coopereze cu autoritățile statelor membre și cu Frontex pentru a proteja siguranța migrantilor, urmând regulile acestora. De asemenea, ele ar trebui să își desfășoare activitatea în condițiile de siguranță și igienă prevăzute în normele aplicabile ale țărilor de primă intrare. Toate agențiile UE, inclusiv Frontex, au obligația de a respecta drepturile fundamentale ale tuturor celor care solicită azil. Grupul PPE invită Comisia să propună un cod de conduită pentru implicarea organizațiilor societății civile care participă la activități de căutare și salvare, pentru a evita pierderile de vieți pe mare și pentru a asigura o abordare umanitară, descurajând totodată rețelele de introducere ilegală de migranți și de trafic de persoane. În pregătirea unui astfel de cod de conduită, Comisia ar trebui să consulte într-o primă etapă Frontex și autoritățile statelor membre care lucrează în prima linie, iar apoi alți actori relevanți, precum organizațiile societății civile.

Ca parte a unei „strategii pentru Africa” coerente, UE ar trebui să reia discuția în legătură cu platformele regionale de debarcare de pe ambele țărmuri ale Mediteranei, unde solicitanții de azil pot fi primiți în condiții de siguranță, iar cererile lor pot fi evaluate într-un mod eficient, demn și uman. Astfel de platforme regionale de debarcare ar putea fi operate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA) și de Frontex, fără a aduce atingere funcționării corespunzătoare a sistemului Dublin reformat.

Acordul UE-Turcia a redus semnificativ presiunea exercitată de migrație asupra Europei după criza migrației din perioada 2015-2016. Totuși, din martie 2020, Turcia nu a mai acceptat returnări din insulele grecești, fără nicio justificare validă. În plus, Turcia refuză să coopereze cu Ciprul în ceea ce privește returnările și continuă să instrumentalizeze migrații prin linia verde. În plus, autoritățile turce depun foarte puține eforturi pentru a-și pune în aplicare angajamentul asumat prin Declarația comună, de a preveni migrația ilegală din Turcia în UE. UE ar trebui să își intensifice eforturile pentru a obliga

Turcia să își respecte angajamentele care decurg din acordul UE-Turcia.

Prin încheierea unor acorduri similare cu țările de tranzit și de origine, migrația ilegală poate fi prevenită și un număr mare de migranți pot beneficia de sprijin financiar în aceste țări.

Continuarea consolidării și armonizării normelor SECA ar trebui să asigure și egalitatea de tratament în întreaga UE în termeni relativi și să reducă factorii nelegitimi de atracție înspre UE.

Capacitatea autorităților decizionale de a efectua o examinare riguroasă și echitabilă a cererilor de protecție internațională depinde de o multitudine de factori inerenți organizării, resurselor și funcționării lor interne. Depunerea unor eforturi inițiale semnificative („frontloading”) în sistemele de azil și politica de a investi în calitatea procesului decizional în primă instanță prin furnizarea de resurse suficiente autorităților competente, formarea personalului acestora, precum și principalele garanții procedurale pentru a permite solicitanților să depună toate elementele cererilor lor cât mai devreme posibil sunt esențiale pentru desfășurarea rapidă și eficientă a procedurilor de azil.

Interoperabilitatea unor sisteme informatice la scară largă, precum Eurodac, Sistemul de Informații Schengen, Sistemul de informații privind vizele, sistemul ECRIS-TCN și sistemul de intrare/ieșire, care oferă statelor membre și agențiilor UE date esențiale pentru o mai bună gestionare a solicitanților de vize, pentru a controla fluxurile de migrație, a urmări deplasările secundare neregulate și a evalua cu promptitudine amenințările la adresa securității, sunt indispensabile pentru un sistem de azil și migrație bine gestionat în UE.

Rolul Agenției Uniunii Europene pentru Azil (EUAA) este esențial în acordarea de sprijin statelor membre la prelucrarea cererilor de protecție internațională, precum și pentru formarea lucrătorilor responsabili cu prelucrarea cererilor de azil. În calitate de agenție de sine stătătoare, EUAA are acum o listă mai amplă de sarcini, care s-au dovedit a fi esențiale pentru a sprijini statele membre și țările terțe în gestionarea azilului și a migrației.

Migrația legală

Trebuie să asigurăm o distincție echitabilă și necesară între cei care sosesc în UE în mod le-

gal și cei care sosesc în mod neregulat. Migrația legală trebuie să aibă un rol central în discuția generală, inclusiv cu țările terțe de origine și de tranzit pe tema modului de cooperare în gestionarea fluxurilor de migrație.

Migrația forței de muncă are un impact teritorial semnificativ și generează atât oportunități, cât și provocări pentru o Uniune Europeană care se confruntă cu îmbătrânirea și declinul demografic. Dacă este gestionată cu succes, migrația legală a forței de muncă poate completa cu succes alte politici, inversând nu numai această tendință demografică, ci și lacunele în materie de forță de muncă și pierderea forței de muncă. Cu toate acestea, contextele educaționale, culturale și lingvistice se pot transforma uneori în obstacole sociale care creează diviziuni. Prin urmare, pe lângă politicile menite să atragă talente și să creeze căi pentru migrația forței de muncă, este nevoie și de alte politici pe termen scurt și lung pentru a facilita incluziunea și integrarea în societate a migranților legali.

Pentru gestionarea inteligentă a migrației este nevoie de o politică proactivă privind căi legale de migrație sustenabile, transparente și accesibile, care să fie în beneficiul Europei, dar și al țărilor de origine, pentru a proteja mai bine persoanele vulnerabile. Aceasta nu ar trebui să afecteze în mod negativ perspectivele de dezvoltare ale țărilor în curs de dezvoltare.

UE trebuie să îmbunătățească normele în materie de migrație și să exploreze modalități de atragere a forței de muncă manuale, precum și a migranților legali și a antreprenorilor cu înaltă calificare care pot ocupa locuri de muncă vacante și stimula creșterea economică. Directiva privind cartea albastră a UE, modificată, și reformele aflate în curs în ceea ce privește Directiva privind rezidenții pe termen lung și Directiva privind permisul unic pot contribui la îmbunătățirea situației forței de muncă în Europa și în țările de origine. Competențele statelor membre în acest domeniu trebuie respectate, statele membre fiind cele care stabilesc condițiile de acordare a accesului la propriile piețe ale muncii.

De asemenea, trebuie să ne consolidăm cooperarea cu țările terțe pentru a furniza informații factuale și corecte despre beneficiile alegerii unor căi legale și sigure de migrație, în locul unor căi neregulate și periculoase. UE trebuie să se implice într-un dialog structurat și semnificativ cu țările respective în ceea ce privește nevoile legate de migrația legală și cooperarea în lupta împotriva migrației ilegale, în conformitate cu principiul „mai mult pentru mai mult”.

Migrația legală trebuie să devină parte a discuției generale, printre altele, cu țările terțe de origine și de tranzit pe tema modului de cooperare în gestionarea fluxurilor de migrație. UE ar trebui să încurajeze cooperarea IMM-urilor între statele membre și țările terțe și să promoveze un sistem de investiții în loc de a se concentra doar pe ajutor. Trebuie să implicăm întreprinderile, informându-le despre opțiunile și beneficiile angajării de resortisanți ai țărilor terțe și despre procedurile legale pentru a face acest lucru, combătând totodată exploatarea migranților aflați în situație ilegală și înăsprind sancțiunile împotriva angajatorilor care acționează contra legii. Trebuie să utilizăm pe deplin rezerva de talente a UE și parteneriatele în domeniul talentelor, astfel încât să răspundem nevoilor pieței muncii.

Ar trebui să înceapă un proces de reflecție în legătură cu posibilele modalități de modificare a cadrului UE de gestionare a migrației legale și, în special, a migrației forței de muncă, inclusiv căutând inspirație în modelele bazate pe puncte, precum cele dezvoltate în Canada și în alte țări, și ținând cont de competențele statelor membre.

Relocarea este o alternativă sigură și legală la călătoriile neregulate și periculoase pentru persoanele care au nevoie de protecție, precum și o dovadă a solidarității europene cu țările din afara UE ce găzduiesc un număr mare de persoane care fug din calea războiului sau a persecuției. Stabilirea numărului de relocări în UE ar trebui să rămână la latitudinea statelor membre. Angajamentul continuu al statelor membre pentru relocare ca o cale sigură și legală către UE confirmă faptul că aceasta rămâne un instrument util pentru a permite persoanelor care au nevoie de protecție internațională să ajungă în UE în mod ordonat, gestionat, sigur și demn. În același timp, responsabilitatea în materie de protecție ar trebui să crească nu doar la nivelul UE în ansamblu, ci și la nivelul comunității internaționale – la ora actuală, aceasta este împărțită inegal la nivel mondial. Evoluțiile în acest sens ar trebui să fie încurajate și să se bazeze pe Forumul ONU pentru refugiați, în cadrul căruia principiul împărțirii internaționale a responsabilității ar trebui să fie aplicat concret.

Tratarea cauzelor profunde ale migrației

Grupul PPE este convins că migrația trebuie integrată în toate politicile relevante ale UE, mai ales în ceea ce privește ajutorul din par-

tea UE, politica comercială și politicile externe. UE ar trebui să ofere asistență țărilor terțe pentru a reduce pierderile semnificative de lucrători cu înaltă calificare. Sporind investițiile și sprijinul pentru țări terțe, UE poate preveni mai bine migrația economică neregulamentară, creând totodată oportunități de angajare și consolidând economiile și nivelul de trai din țările terțe.

Printre obiectivele globale ale politicii UE privind ajutoarele ar trebui să se numere și tratarea cauzelor profunde ale migrației, inclusiv a provocărilor și conflictelor demografice, climatice și economice. Accentul ar trebui pus, prin urmare, pe sprijinirea dezvoltării unor instituții stabile în imediata vecinătate a Europei, pentru a promova dezvoltarea durabilă a societății. Grupul PPE solicită punerea pe deplin în aplicare a Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională – „Europa globală” (IVCDI) și evaluări regulate pentru a asigura aplicarea sa corectă.

Abordarea problemei migrației în aspectele sale fundamentale necesită parteneriate, mai ales cu Africa. Aceasta va impune nu numai creșterea finanțării pentru dezvoltare, ci și pași către crearea unui nou cadru care să permită o creștere substanțială a investițiilor private din partea ambilor parteneri. În acest sens, documentul de poziție al PPE privind parteneriatul cu Africa oferă o abordare cuprinzătoare, inclusiv în ceea ce privește tratarea cauzelor profunde ale migrației.

Este esențială colaborarea cu țările partenere în ceea ce privește reziliența și stabilitatea, precum și crearea de locuri de muncă și șanse atât pentru migranți și refugiați, cât și pentru comunitățile-gazdă. Măsurile menite să contribuie la dezvoltarea economică a comunităților locale și a regiunilor și, prin aceasta, la reducerea presiunii migrației, prin îmbunătățirea competențelor și a angajabilității resortisanților țărilor terțe, rămân în centrul obiectivelor principale ale Grupului PPE.

Eforturile de extindere a UE în Balcanii de Vest și politica de vecinătate activă a UE contribuie la extinderea zonei de prosperitate și la consolidarea statului de drept și, prin urmare, sunt instrumente eficiente pentru o mai bună gestionare a fluxurilor de migrație. Întărirea cooperării strategice și operaționale dintre UE și țările de la frontierele sale estice și sudice ar trebui să facă parte integrantă din aceste eforturi.

Politica de vize a Serbiei, care este lipsită de principii și recompensează anumite țări ce nu recunosc independența Republicii Koso-

vo, a contribuit la creșterea dramatică a migrației ilegale pe ruta Balcanilor de Vest, din țări precum Burundi, India și Cuba. UE nu poate ignora rolul pe care îl joacă statele în crearea presiunii migrației.

Integrarea

Deși UE poate oferi stimulente și sprijin pentru acțiunea statelor membre, în temeiul articolului 79 alineatul (4) din TFUE, integrarea rămâne o chestiune de competență națională. Cu toate acestea, politicile și strategiile de integrare sunt necesare pentru succesul politicii UE în materie de azil și de migrație și reprezintă o investiție importantă pentru viitor.

Fluxurile de migrație din ultimii ani au accentuat nevoia de politici eficiente de integrare a resortisanților țărilor terțe. Aceasta este o condiție prealabilă pentru o societate favorabilă incluziunii, solidară și prosperă. Înțelegem că integrarea este un proces bidirecțional și că respectul pentru valorile europene și pentru drepturile și libertățile care stau la baza Uniunii trebuie să fie o componentă a procesului de integrare.

Solicităm ca statele membre să adopte o nouă abordare în ceea ce privește integrarea, axată pe incluziunea socială și a pieței muncii, oferind cursuri lingvistice și de integrare care să pună accentul pe migrații tineri și pe femeile migrante, dar și pe alte grupuri vulnerabile, abordând totodată provocările cu care se confruntă comunitățile marginalizate, inclusiv ghetourile urbane. Integrarea într-un stadiu incipient, prin măsuri generale și cu destinație precisă, este un factor esențial care contribuie la coeziunea socială generală în Europa, precum și un factor important de reducere la minimum a riscurilor de posibilă expunere la rețelele infracționale și la radicalizare.

Statul de drept și drepturile fundamentale, precum libertatea de exprimare, egalitatea de gen și respectul și dialogul între comunitățile religioase, reprezintă elemente esențiale ale sistemului nostru de valori și trebuie să fie respectate de toți. Nu putem permite existența unor societăți paralele în care valorile fundamentale ale Uniunii sunt subminate sistematic și trebuie să intensificăm lupta împotriva tuturor ideologiilor extremiste.

Participarea tuturor actorilor implicați în societate este esențială și, deși se respectă competențele statelor membre în ceea ce privește măsurile de integrare, aceste măsuri

pentru toți resortisanții țărilor terțe care locuiesc în mod legal ar trebui să promoveze incluziunea, nu izolarea, în strânsă colaborare cu autoritățile locale și regionale care joacă un rol esențial în procesele de integrare.

Instrumentalizarea

UE a asistat la instrumentalizarea migranților la frontierele sale externe în patru situații importante: la frontiera dintre Grecia și Turcia, în Evros, în februarie 2020; la frontiera dintre Spania și Maroc, în Ceuta, în mai 2020; de către autoritățile din Belarus împotriva Lituaniei, a Letoniei și a Poloniei în vara anului 2021, precum și fluxul constant de migranți aflați în situație ilegală care pătrund în Cipru din Turcia, prin linia verde. În pofida încercărilor de a destabiliza UE și/sau în scopuri politice, instrumentalizarea migranților împotriva UE a eșuat. Acest lucru s-a datorat răspunsului rapid și coordonat din partea statelor membre și a agențiilor de frontieră ale UE și evidențiază încă o dată importanța existenței în permanență a unui sistem al UE eficace și integrat de gestionare a frontierelor. În plus, aceste atacuri hibride au eșuat datorită cooperării cu țările de origine și de tranzit pentru stoparea instrumentalizării ființelor umane împotriva UE.

Controlul eficace al frontierelor externe ale UE împiedică țările învecinate să îi folosească pe migranți drept armă împotriva Uniunii, asigurând totodată respectarea drepturilor fundamentale ale migranților. În acest sens, Grupul PPE invită Comisia să pună la dispoziție fonduri din bugetul UE pentru crearea de infrastructură fizică, astfel cum solicită 12 state membre, pentru a consolida sistemele naționale de protecție a frontierelor.

În viitor, UE trebuie să răspundă rapid la instrumentalizare printr-o abordare cuprinzătoare, care să țină cont de măsuri operaționale, juridice, financiare și diplomatice. Aceasta include cooperarea strânsă cu țările de origine și de tranzit pentru a preveni plecările și politicile privind vizele menite să destabilizeze UE, după cum s-a văzut recent la frontierele dintre UE și Serbia. În acest sens, UE trebuie să găsească și o soluție sustenabilă și de durată la situația din Cipru, unde Turcia folosește în mod abuziv linia verde pentru a facilita pătrunderea resortisanților țărilor terțe în UE.

Grupul PPE sprijină ferm propunerea Comisiei de a include în Codul frontierelor Schengen dispoziții privind instrumentalizarea migranților, pentru a putea acționa într-o

manieră mai eficace și mai coordonată în cazul unei astfel de instrumentalizări. De asemenea, îmbunătățirea securității noastre prin respectarea valorilor noastre europene și fără a ne lăsa șantajati va transmite semnalul corect către cei care folosesc sau sunt tentați să îi folosească pe migranți drept arme împotriva UE și a statelor sale membre.

Învățămintele trase în urma primirii refugiaților ucraineni

Din 24 februarie 2022, s-au înregistrat aproape 12 milioane de treceri ale frontierei din Ucraina, marea majoritate intrând în Uniune prin Polonia. Mii de cetățeni, familii și organizații neguvernamentale și-au deschis inimile și căminele pentru refugiații ucraineni. Grupul PPE salută cu căldură dovezile fără precedent de unitate și solidaritate observate în ceea ce privește situația din Ucraina, inclusiv activarea Directivei privind protecția temporară (DPT) pentru prima dată în istoria sa de 20 de ani.

DPT s-a dovedit a fi un instrument eficient pentru protejarea rapidă a refugiaților ucraineni și pentru a sprijini statele membre să gestioneze în mod eficace sosirile pe scară largă. Până în prezent, peste 4,4 milioane de cetățeni ucraineni au primit protecție temporară în UE, beneficiind de o gamă vastă de drepturi, inclusiv de acces pe piața muncii și la sistemele de învățământ. Grupul PPE salută angajamentul Consiliului de a extinde punerea în aplicare a DPT pentru încă un an, oferind refugiaților ucraineni certitudine în ceea ce privește statutul lor juridic în UE.

Grupul PPE reiterează că activarea DPT este o măsură extraordinară pentru a gestiona mișcarea migratorie pe scară largă a cetățenilor ucraineni care fug de consecințele directe ale războiului ilegal al Rusiei. Până în prezent, nu a mai existat nicio situație identică cu cea a refugiaților ucraineni. Din 2017, cetățenii ucraineni au putut vizita Uniunea timp de 90 de zile, fără a obține mai întâi o viză Schengen. Activarea DPT în această situație specifică a oferit refugiaților ucraineni posibilitatea de a rămâne legal în Uniune peste cele 90 de zile, fără a împovăra sistemele de azil ale statelor membre.

În septembrie 2020, Comisia și-a prezentat propunerea de Regulament privind abordarea situațiilor de criză și de forță majoră, care ar abroga DPT. Grupul PPE sprijină adoptarea acestui regulament, întrucât este nevoie de o mai bună punere în aplicare a solidarității cu statele membre care, din cauza naturii lor geografice, se confruntă cu o

povară disproporționată. Cu toate acestea, obiectivele regulamentului diferă față de cele ale DPT, motiv pentru care Grupul PPE nu sprijină abrogarea DPT.

În plus, primirea cetățenilor ucraineni a evidențiat în continuare importanța unei societăți civile dinamice pentru integrarea și sprijinul comunitar al resortisanților țărilor terțe. Finanțarea UE pentru asigurarea de locuințe, educație și asistență medicală adecvate este vitală pentru a sprijini statele membre și mai ales autoritățile locale în acoperirea costurilor și în oferirea unei asistențe mai bune persoanelor care fug de războiul ilegal al lui Putin din Ucraina. Este esențial ca sprijinul acordat de UE statelor membre și autorităților locale să continue grație extinderii DPT. Grupul PPE încurajează statele membre să se asigure în continuare că refugiații ucraineni au acces deplin pe piața muncii și la cursuri de limbă, pentru o integrare și mai bună. Din perspectiva economiei circulare, aceasta ar putea contribui și la reconstrucția Ucrainei, după încetarea războiului.

Cu toate acestea, primirea refugiaților ucraineni a evidențiat capacitățile limitate ale sistemelor de primire ale statelor membre. De asemenea, această situație arată că trebuie să se facă urgent distincția între refugiați sau beneficiari de protecție internațională și migranți economici. În 2021, statele membre ale UE au adoptat 524 400 de decizii în materie de azil, doar 39 % dintre acestea fiind pozitive. Astfel, marea majoritate a celor care solicită azil nu au dreptul la protecție internațională. Totodată, rata de returnare este mult prea mică.

Migrația pe motive climatice

Schimbările climatice sunt deja un factor care determină migrația sau strămutările și se preconizează că mai multe persoane vor migra din cauza impactului schimbărilor climatice asupra nivelului de trai, a conflictelor armate, a securității aprovizionării cu alimente și apă. Acest factor accentuează amenințările asociate tensiunilor existente și provocărilor precare din țările în curs de dezvoltare. 216 milioane de persoane ar putea fi forțate să migreze pe teritoriul propriilor țări până în 2050 din cauza schimbărilor climatice, potrivit unui raport al Băncii Mondiale. Aceste „zone fierbinți” din perspectiva migrației climatice vor apărea încă din 2030 și se vor agrava până în 2050.

UE trebuie să analizeze efectele clare pe care le vor avea schimbările climatice asupra fluxurilor de migrație către Uniune în viitor.

Seceta, temperaturile crescute și alte efecte ale fenomenelor meteorologice extreme vor conduce nu numai la strămutări pe scară largă ale persoanelor, ci și la foamete.

Totuși, schimbările climatice nu reprezintă o cauză compatibilă cu protecția în cadrul acquis-ului UE în materie de azil sau al regimului privind refugiații internaționali. Este fundamental ca politicile UE în materie de cooperare pentru dezvoltare și umanitare să sprijine adaptarea la schimbările climatice, să întărească reziliența și să consolideze reducerea riscului de dezastre în țările terțe, ca o modalitate de a reduce consecințele schimbărilor climatice asupra mobilității umane.

În acest sens, rata ridicată a sărăciei din mai multe țări terțe subminează reziliența populațiilor locale, motiv pentru care, pentru abordarea provocărilor socioeconomice, este neapărat nevoie să se accentueze și mai mult creșterea economică și crearea de locuri de muncă. Azilul în Europa nu poate deveni o soluție permanentă la nedreptățile de la nivel mondial.